

Lipnica pri Kropi

1498 - PRVA OMEMBA LIPNICE (PRI KROPI) V PISNIH VIRHI

Krawt [. . . im Krawt . . .] 1498 (Urb. Radovljica, f. 109)

Lokalizacija im Krawt na podlagi vrstnega reda v urbarju in navedbe 22 hofstetov, ki so se nahajali edino v vasi Lipnica.

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

Leibnitz [. . . Leibnitz . . . in der Leibnitz . . . Leibnitz . . .] 1498 (Urb. Radovljica, f. 100, 110, 112)

Vir: SHT – Kranjska (zrc.sazu, 2016)

1754

Prvi popis prebivalcev leta 1754 ne omenja naselja Lipnica pri Kropi, omenja pa mlin.

Vir: DAR

1827

Franciscejski kataster. V Franciscejskem katastru so vpisane tri hiše: Wenk (Benk), Wasar (Lazar) in Maklauschouz (Miklavžovc). Benk je imel staro hišno št. 1, Lazar št. 3 in Miklavžovc št. 4 (pri št. 2 je prazen prostor; mogoče je bila hiša takrat prazna, brez lastnika ...).

Status Animarum (1890) navaja poleg teh hiš še naslednje: Voglar št. 2, Kobalovc št. 5, in Kovač št. 6. / Med starimi hišnimi številkami (št. 7) je vpisano vulgo ime Rok.

Vir: Kako se pri vas reče (RAGOR)

Pri Benku so bili kajžarji, a tudi mlinarji (mlin je omenjen že v prvem popisu prebivalstva leta 1754). Ime Voglar nam pove, da so se (včasih) pri hiši ukvarjali z ogljarstvom, ime Kovač, da je bila tam kovačija.

Kasneje se omenja še eno »domače ime« Kredarca. To je hiša, ki je imela št. 8 in je bila v bistvu fužinica. Vse do leta 1865, ko so jo kupili Pirčevi iz Kroke in počasi na tem mestu naredili prvo tovarno ...

Vir: DAR

1827

Lipnica pri Kropi, 1827
Vir: Franciscejski kataster (<http://giskd6s.situla.org/giskd/>)

Domača hišna imena na Lipnici pri Kropi

Hišna številka	Stara hišna št.	Franciscejski kataster 1827	Status animarum okoli 1890	Hišno ime narečno	Hišno ime poknjženo
1	5	/	Kobalovec	Pər Zõtlarjə	Pri Zotlarju
2	/	/	/	Pər Rók	Pri Roku
3	1	Wenk	Benk	Pər Bênk	Pri Benku
5	6	/	Kovač	Pər Méžnarjə	Pri Mežnarju
6	2	/	Voglar	Pər Vógarjə	Pri Vogarju
7	3	Wasar	Lazar	Pər Vázarjə/Pər Kocjánčič	Pri Vazarju/Pri Kocjančiču
11	4	Maklauschouz	Miklavžovc	Pər Məkvávžovc	Pri Mekvavžovcu
/	7	/	Lorenček	/	/

Vir: RAGOR – Kako se pri vas reče?

Lipnica pri Kropi, 1844-46

Vir: Freyer

1901

Z Dobrave pri Kropi se nam poroča: Neznaten potok Lipnica je napravil danes 16. novem. pravo katastrofo. V četrtek je jelo po malem deževati; od petka do sobote pa je raztrgal most pri okr. cesti in onega pri Češnjici. Promet med Podnartom, Kropo in Kamnogorico je ustavljen. »Fabrika« v Lipnici je v veliki nevarnosti. Pokončala je mnogo jezov. Mlin pri »Benku« je brez jeza. Vdova z devetero malimi otročiči bo čez zimo brez zaslužka. Prosimo pomoči!

Vir: Slovenec, 18. 11. 1901

1937

Lipnica, 44-8-0-7-1. Sr so du zdr fin Radovljica 7 km, žand žel pTt Podnart 5 km, š Dobrava 1 km, o 2 km, žup Ovsiše 5 km. Nm 442 m. Široko razpostavljena sovodenjska vas ob odcepu ban. ceste na Kropo. Več kot s poljedelstvom se preživlja z obrtjo, ki se zlasti opira na vodne sile in tovorni promet. Tovarna žičnikov, mlin in žaga, kovač in sedlar. Kamnolom. Spada med najlepše in najbolj obiskane kraje v občini; izhodišče številnih izletnih potov.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine, 1937

Lipnica pri Kropi v starih (povojnih) časopisih

1956

Lipnica, pri Kropi del našega podjetja. Delavski svet je na 5. redni seji dne 29. 6. 1956 kot prvo točko dnevnega reda obravnaval priključitev obrata Lipnica k našemu podjetju. Ta obrat, ki je do sedaj spadal k podjetju „Plamen“ oz. „UKO“ Kropa, izdeluje v glavnem ure in njegov proizvodni program nikakor ne spada k tovarni „UKO“, ki izdeluje največ vijake. Ker pa ima naše podjetje v proizvodnem programu električne ure in urne naprave, bo obrat Lipnica brez dvoma lahko lepše uspeval, če se priklopi našemu podjetju. DS podjetja „UKO“ je že sklenil, da odstopi obrat Lipnica s tem, da se priključi »ISKRI«.

Vir: Iskra (glasilo delovnega kolektiva »Iskra« Kranj), avg.-sep. 1956

1957

Iz oddelka »Lipnica«. Novo priključeni oddelek tovarne ISKRA, prejšnji TULIP, spada k matičnemu podjetju po sklepu delavskega sveta tovarne Iskra na 5. rednem zasedanju dne 29. junija 1956.

Oddelek „Lipnica“ je v solidno grajeni stavbi, ki je bila pred vojno obnovljena; v njej so izdelovali žičnike vse do leta 1950.

Kot obrat TULIP v sklopu podjetja PLAMEN Kropa je bil ustanovljen po nalogu direktije za kovinsko industrijo LRS leta 1950, z namenom, izdelovati osemdnevne stenske ure tipa „Beran“ po avstrijski licenci. Ker pa se je pokazalo, da ta tip ure ni povsem zadovoljeval potrošnikov, smo prešli na izdelavo enodnevnega mehanizma lastne konstrukcije in izdelave, katerega oznaka je T-1.

Stenska ura z mehanizmom tipa „Beran“ pa se, kot že omenjeno, ni povsem zadovoljivo obnesla. Za ta tip mehanizma je bilo izdelano že večje število sestavnih delov iz uvožene urarske medenine. Z namenom, da bi omenjeni deli ne bili zavrženi oz. neizkoriščeni, je bil konstruiran nov izpopolnjen osemdnevni mehanizem z nemirko, ki naj bi jo uvažali iz Švice. Takrat (leta 1952) pa je bila nabava le-teh združena z večjimi težavami, predvsem zaradi uvoznih faktorjev. Rešitev tega problema predstavlja mehanizem z nihalom imenovanim T-2.

Poleg raznih tipov stenskih ur, dela oddelek usluge raznim podjetjem po Sloveniji, saj razpolaga s štirimi avtomatskimi strožnicami.

V bodočem proizvodnem programu bo predvidoma ostala proizvodnja mehanizma T-3 in še stranska električna ura. Že preje omenjeni tipi stenskih ur (T-1, T-2) pa se opuščajo.

V oddelku „Lipnica“ je zaposlenih 30 ljudi, vsi iz bližnjih okoliških vasi. Kot oddelek Iskre ima Lipnica brez dvoma boljše izgleda za bodočnost, saj smo takoj po priključitvi začeli uvajati organizacijo dela, kakor jo ima matično podjetje.

Ravno tako pa je priključitev ugodna za ljudi iz bližnje okolice, ki bodo ob morebitnem povečanju proizvodnega programa, lahko našli primerno zaposlitev./ Janez Debelak

Vir: Iskra (glasilo delovnega kolektiva »Iskra« Kranj), april 1957

Motorno kolo Sachs - Phänomen s pritklinami prodam. - Pirc Vinko, Lipnica pri Kropi.

Vir: Glas Gorenjske, 25. 10. 1957

1958

Kolektiv Iskra Lipnica na izletu

Vir: Iskra (glasilo delovnega kolektiva »Iskra« Kranj), januar 1958

Nov most čez Lipnico. Okrajna uprava za ceste v Kranju bo v septembru pričela graditi železobetonski most na Lipnici pri Kropi. Most, ki bo speljan čez Lipnico, bo visok šest in dolg šestnajst metrov ter bo veljal po predračunu 4 milijone dinarjev. Most bo dograjen konec leta.

Vir: Glas Gorenjske, 29. 8. 1958

1959

Smrt pod avtobusom. V petek, 28. avgusta ob 16. uri je prišlo na cesti I. reda med Žirovnico in Jesenicami do prometne nesreče, pri kateri je izgubila življenje 28-letna V. D. iz Lipnice pri Kropi. Ponesrečenka se je v omenjenem času peljala s kolesom v spremstvu svojega moža po cesti proti Jesenicam. Ko je prispela na drugi ovinek pri Mostah, jo je prehitel avstrijski avtobus K 11-817. Ker je na tistem kraju ovinek zelo oster, se je avtobus zaradi precejšnje dolžine, kolesarki zelo približal. To je pokojno V. D. očitno zmedlo. Izgubila je prisebnost in zapeljala na skrajni desni rob cestišča. S skalnatega pobočja jo je odbilo na cesto, tako da je padla pod kolesa avtobusa . — Bila je takoj mrtva.

Vir: Glas Gorenjske, 31. 8. 1959

Obrat v Lipnici ... V sredini med vasmi Kamna gorica—Kropa—Podnart—Češnjica in Dobrava leži mala vasica z imenom Lipnica. Tih in skromen je ta kraj po zunanosti, le potok Lipnica se počasi preliva preko kamenja v strugi, ki na pravkar zgrajenem jezu s tremi prekati ustvarja romantično sliko vodnih zaves in prekinja mirni tek te doline. Edina, lepa in moderno izdelana šola osemletka na tem območju daje kraju poleg lepega plavalnega bazena ter športnega igrišča videz lepše prihodnosti.

Na tem območju stoji stavba, v kateri je bilo prvotno namenjeno izdelovanje žičnikov, katere so tudi izdelovali do leta 1949.

Leta 1948 je bil ta obrat priključen k tovarni vijakov »Plamen« v Kropi. S preureditvijo prostorov so leta 1950 pričeli izdelovati stenske ure in v letu 1956 imeli bruto proizvodnjo 15,400.000 din.

Ker obrat v sklopu tovarne »Plamen« ni imel bodočnosti, se je s posredovanjem ObLO Radovljica priključil k tovarni »ISKRA«. Ta sprememba je pozitivno vplivala na ljudi, ki so z veseljem in zadovoljstvom pričeli delati. Kako je bilo s proizvodnjo, pa nam najbolj zgovorno kaže bruto proizvodnja leta 1959, ki znaša 46,000.000 dinarjev, kar je z ozirom na leto 1956 za 300 odstotkov več pri istem številu zaposlenih. Seveda ta napredek lahko doseže samo tovarna z dobrim strokovnim kadrom in dobro organizacijo dela.

Ker pa so bili preurejeni prostori leta 1949 neindustrijski, se obrat v Lipnici ni mogel več razvijati, zadovoljiti bi se moral s tem, kar je dosegel. Ker pa je v življenju tako, da prične propadati, kar se ne razvija, je ostalo za renome, ki ga danes uživa ISKRA doma in v svetu, samo eno — izvršiti rekonstrukcijo obrata z jasno perspektivo.

ObLO Radovljica je dokupil za tovarno še stanovanjski trakt in dvoriščno stavbo in tako so 28. 10. 1959 zadoneli udarci gradbenih delavcev — začeli smo s preurejanjem obrata.

Obratovanje v Lipnici smo ustavili. Zaposleni se vozijo v matično podjetje z namenom, da pridobijo na strokovnosti in da se pripravijo na bodoče naloge po obnovi obrata, v katerem bo lahko zaposlenih v končni fazi okoli 140 delavcev, v glavnem žene.

... in njegova bodočnost. Obrat v Lipnici bo imel lastno transformatorsko postajo, centralno ogrevanje prostorov, aparaturu za ozvočenje, telefonsko centralo, centralno električno uro, preko katere bodo v pogonu vse ure v obratu.

V spodnjem prostoru bo razmeščena produkcija z orodjarno, galvaniko, lakirnico in polirnico, moška in ženska garderoba, skladišče materiala in orodja, ter terminski in kontrolni oddelek. Polizdelki se bodo z električnim dvigalom dostavljali v prvo nadstropje — montažo.

V I. nadstropju so poleg treh montaž, upravnih prostorov, sobe za družbene organizacije, sobe za prvo pomoč z ženskim koticom in jedilnica, v kateri bodo imeli vsi zaposleni možnost do toplega obroka. S tem bodo tudi preprečili uživanje jestvin na delovnih mestih, na katerih bo moral vladati red in snaga.

Bodočnost obrata je lepa, dela fizično lahka in zanimiva. Oddaljenost od prometnih zvez nas ne moti, ker bo mesečno dvakratni dovoz surovin š tovarnim avtomobilom zadostoval za vso proizvodnjo.

S prvo etapo novega dela mislimo pričeti že sredi tega leta — to je izdelava enofaznih številčnikov. Dela so v polnem teku, trenutno največji problem je oprema sodobne galvanike. Za začetek obratovanja imamo 50 delavcev, toliko jih bomo namreč rabili, že zagotovljenih.

Pogoje za izvršitev postavljene naloge imamo, so in bodo pa še razne ovire in težave, ki pa jih bomo lahko premagovali le s skupnim naporom in sodelovanjem vseh tistih, ki na tem področju lahko pomagajo. / Damjan Hafner

Vir: Iskra (glasilo delovnega kolektiva »Iskra« Kranj), januar 1960

1961

Radovljica – Sava s svojim pustošenjem ni odnehala tudi naprej po Gorenjski. V Radovljici je odnesla kakih 25 metrov mostu, ki veže Radovljico z Lancovim. Podrla je most v Otočah, v nevarnosti pa je bil tudi most v Podnartu, ki se je že precej nagnil, in le upadanje vode je preprečilo, da se ni podrl. Voda je porušila tudi most v Lipnici pri Kropi. Da so lahko prišli v naselja na desnem bregu Save, so se pri Radovljici vozili čez Savo s kajaki.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 10. 1961

1967

Ivan Križnar je bil rojen 1892. leta na Okroglem pri Kranju, živi pa v Lipnici pri Kropi. Član KPJ je od 1920. leta, vendar ima članstvo priznано le od 1931. leta, od takrat, ko je začel delati v partijski celici, ki jo je vodil Stane Žagar.

Vir: Glas, 25. 11. 1967

1969

Imena izžrebancev jesenskega nagradnega žrebanja naročnikov Glasa: ... Franc Šparovec, Lipnica 3, Kropa.

Vir: Glas, 8. 11. 1969

1970

Jelka v zimskem gozdu. Zima je čas miru, razmišljanja, pa tudi boja vsega živega, boja proti mrazu in smrti.

Gozd je bil tih, kakor brez življenja. Le tu in tam se je z zasneženih dreves odtrgala kepa in se zamolklo zarila v belino na tleh. Preobložene veje so se osvobajale bremena, premagale navidezno otplost in silile kvišku. Še je bilo življenje tod — kljub mrazu, ki je zagospodaril v gozdu. Prek poseke je gazila srna. S težavo se je prerivala skozi visok zamet h krmišču in ni vedela za lepoto zime krog in krog sebe. Vedno znova sr jr udiralo. Žilavo, vitko telo je omahovalo v belem objemu. Kako dolgo še? Srnina živa nežnost se je borila z mrtvim snežnim svetom. Je krmišče prazno? Ali se človek, ki tako obilno izkorišča plodove zemlje, zaveda svoje dolžnosti, da mora nastopati kot čuvaj in hranitelj?

V snegu so bile vidne krepke stopinje in odtisi smuči, ki so peljali do kože lovskega čuvaja. Mož se je dan pred novim letom spomnil lačnih živali in jim pod krošnjo borovca natrosil poln koš dobrot.

»Naj ima tudi divjad svojo jelko,« si je mislil. / Tone Pogačnik, 8. razred, os. š. Stane Žagar, Lipnica pri Kropi

Vir: Glas, 17. 1. 1970

1976

Vir: Glas, 20. 4. 1976

1977

Rečica in dve vasi. To je voda Lipnica, vas Lipnica ob sotočju s Kroparico in Zgornja Lipnica — celih 10 kilometrov daleč ob rečici istega imena navzgor.

No, najprej povem za Lipnico, ki je od staroslavne Kroke oddaljena le bore tri kilometre, da je to dolga vas ob cesti, ki pripelje iz Podnarta v ozko dolino Lipnice. Prebivalcev je prav malo — še 50 ne. Tudi dobre zemlje tu ni, le voda in gozd. A vendar je tu, v Lipnici pri Kropi, živela stara obrt: izdelovanje ur nihalk, še posebej pa stolpnih ur. Pirčevo tradicijo, več sto let staro, zdaj nadaljuje Iskra, ki izdeluje tu urne mehanizme. Tovarna je lepa, sodobna — zares krasotica v odljudni dolini.

Na nekaki »tromeji«, kjer se stekajo poti od Kroke, Podnarta in Kamne gorice — ob malem zaselku Lipnici, je pred leti zrastle velika, sodobna osnovna šola — osemletka. Obiskujejo jo otroci ne le iz Kroke in Kamne gorice, pač pa tudi z Dobrav, iz zaselkov ob vodi nizdol in vkreber. Tudi s Češnjice, Rovt in Njivice. Šola nosi ime po Stanetu Žagarju, ki je dolga leta učiteljeval na bližnji Dobravi.

Vir: Glas, 11. 11. 1977

1978

NERC sive barve sem izgubila 26. januarja 1978 v Lipnici pri Kropi, prosim poštenega najditelja, da ga vrne proti nagradi. Helena Šolar, Kropa 3/a.

Vir: Glas, 3. 2. 1978

1979

Ugodno prodam karambolirano ZASTAVO 101 comfort, letnik 1979. Ogled pri Božiču, Lipnica pri Kropi.

Vir: Glas, 17. 7. 1979

1986

Poceni prodam CITROEN GS 1.2, neregistriran, v voznem stanju, letnik 76. Bešter, Lipnica pri Kropi, nova hiša. Tel.: 79-479.

Vir: Gorenjski glas, 25. 11. 1986

1995

Luka Špik, mladinski veslaški reprezentant iz Lipnice pri Kropi – Uspešen že prvo sezono. Kot kaže zadnje leto na Bledu veslačev, ki bodo tudi v prihodnje znali poskrbeti za odlične rezultate na domačih in mednarodnih tekmovanjih, še ne bo hitro zmanjkalo. Veliko mladih je, ki so se konec tedna izkazali na blejski regati, mnogi med njimi pa se že uveljavljajo v mednarodnem merilu. Eden izmed njih je prav gotovo šestnajstletni Luka Špik, dijak škofjeloške srednje lesarske šole, sicer pa doma iz Lipnice pri Kropi.

Luka Špik

Kropa ni prav blizu Bleda. Kaj te je zvalo v čoln, na jezero?

"Tako oče kot mati sta športnika, mami je igrala odbojko, oče pa rokomet. Tudi sam sem igral odbojko. Ob olimpijskih igrah v Barceloni pa mi je mami nekoč predlagala, da bi poskusil, kako bi bilo z veslanjem. Začel sem pri pionirjih, moj prvi trener pa je bil Robi Kraševac. Sprva smo veliko tekli, morali so pač ugotoviti, kdo je vzdržljiv, kdo ne odneha

prehitro. Ko pa sem prvič sedel v čoln, mi je že kar dobro šlo. Tako sem "raztural" že prvo sezono."

Je le skif tvoja disciplina?

"Poskusil sem v dvojcu, nato pa so me dali v skif in ostal sem kar v skifu. Sedaj na Bledu sem veslal v skifu in dvojcu, navadno pa se o disciplini odloči trener. Sedaj je moj trener

Miloš Janša. "

Za teboj je že nekaj lepih mednarodnih uvrstitev. Katera ti največ pomeni?

"Do sedaj je moj največji uspeh šesto mesto na svetovnem mladinskem prvenstvu lani v Muenchnu v skifu. Peti sem bil tudi na Dunaju v A finalu med člani, kar je tudi lepa uvrstitev. Takrat sem postal tudi kandidat za nastop na svetovnem mladinskem prvenstvu. Tudi na drugih regatah je bilo nekaj lepih uvrstitev, vendar občutim pomanjkanje konkurence tako doma kot na bližnjih tekmovanjih v Avstriji, na Hrvaškem.... Tukaj na Bledu je bilo te dni nekaj boljših tekmovalcev, vendar pravega konkurenta med mladinci nisem imel."

Si kandidat za letošnje svetovno mladinsko prvenstvo?

"Uradno tega še ne vem, vendar kolikor se piše po časopisih, mi je to mesto že zagotovljeno. Seveda, če ne pride vmes kaj posebnega, na primer poškodba."

Si na vodi vsak dan?

"Ja, trenutno treniramo vsak dan, vsak dan smo tudi na vodi. Veslamo vse poletje in jesen, dokler je pač mogoče. Potem pa smo več v telovadnici, več tečemo."

Kakšni so tvoji tekmovalni načrti?

"Za letos prav gotovo medalja na svetovnem mladinskem prvenstvu. Ker bom mladinec še dve leti, pa nato še katera. Rad bi nastopil tudi na olimpijskih igrah, vendar najbrž še ne drugo leto, temveč čez štiri leta v Avstraliji."

Imaš med veslači kakšnega vzornika?

"Kakšnega posebnega vzornika nimam, morda je to le Iztok Čop, s katerim se pač rad primerjam. Tudi sicer med športniki ne iščem vzornikov, čeprav imam rad tudi druge športe: odbojko, košarko, plavanje in atletiko." / V. Stanovnik

Vir: Gorenjski glas, 13. 6. 1995

Lipnica pri Kropi danes

Lipnica pri Kropi na orto-foto posnetku, 2013
Vir: geopedija.si

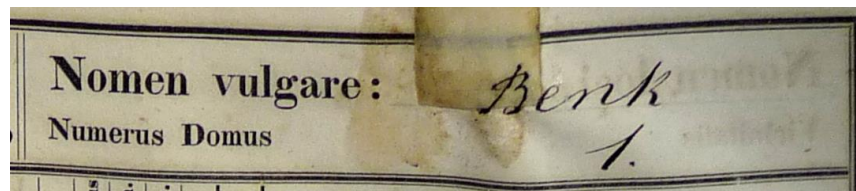
Lipnica pri Kropi na topografski karti, 2013
Vir: geopedija.si

Starejše domačije v Lipnici pri Kropi

več na: sl.wikibooks.org/wiki/Dobravske_domačije

Benk

Lipnica št. 1 – Wenk (lastnik Fister, FK 1827), Benk (lastnik Justin, SA 1781-1890 //
Lipnica št. 3 – Pri Benku.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Nicolaus Fischter keuschler und millner 20. sein weib Elizabeth 14. ihr schwester Maria 5. die alte mutter Ursula 45. kneht Alexius 14.

Nikolaj Fister kajžar in mlinar 20. njegova žena Elizabeta 14. njena sestra Marija 5. stara mati Uršula 45. hlapec Aleksej 14.

Vir: Prvi popis prebivalcev, 1754

Fister Uršula (roj. 1709).

Fister Nikolaj (roj. 1734). Kajžar in mlinar. Žena Elizabeta (roj. 1740).

Fister Andrej (roj. 1759). Trgovec. Leta 1880 se je v Radovljici poročil ...

Fister Martin (roj. 1769) Trgovec. Leta 1793 se je v Radovljici poročil ...

Vir: Prvi popis prebivalstva + Radovljiške družine (Nadja Gartner Lenac)

Justin Janez (roj. 13. 4. 1791 / um. 1877). Prišel z Dobrave.

Justin Franc (roj. 24. 1. 1821). Poroka z Pretnar Nežo z Dobrave (roj. 16. 1. 1822 / um. 26. 2. 1880).

Justin Marija (roj. 4. 8. 1857)

Justin Neža (roj. 14. 1. 1880 / um. 28. 7. 1880). Nezakonska hči.

Justin Jernej (roj. 21. 8. 1880). Nezakonski sin.

Justin Franc (roj. 15. 12. 1883). Nezakonski sin.

Justin Neža (roj. 9. 1. 1860)

Justin Simon (roj. 1. 11. 1881 / um. 12. 11. 1881). Nezakonski

sin.

Justin Marijana (roj. 23. 6. 1862).

Justin Marija (roj. 12. 7. 1883). Nezakonska hči.

Justin Frančiška (roj. 5. 4. 1885). Nezakonska hči.

Justin Marijana (roj. 11. 8. 1886). Nezakonska hči.

Justin Neža (roj. 9. 10. 1887). Nezakonska hči (Papler?)

Justin Anton (roj. 8. 5. 1890). Nezakonski sin (Papler?)

Vir: Status Animarum.

Šparovec Martin (roj. Lipnica, 1865 / um. Kamna Gorica, 21. 1. 1910). Poroka ok. 1890 z Marijo Bohinc.

Šparovec Franc (roj. Kamna Gorica, 21. 9. 1890 / um. Kamna Gorica, 15. 1. 1941). Ključavničarski mojster.

Vir: gedbas.genealogy.net

Šparovec Franc, (roj. 27. 2. 1893 / um. Lipnica pri Kropi 17. 2. 1955). Tesarski mojster.

Fuksova brv; ... in to je izvedel imenitno naš domačin, tesarski mojster France Šparovec, čigar ime je znano že po mnogih velikih zgradbah ne samo v Sloveniji, nego tudi po ostalih delih Jugoslavije.

Vir: Nagrobnik / Radovljiški zbornik

Fuksova brv; ... S pripravljalnimi deli so začeli leta 1931 v isti sapi v Kamni Gorici in v savskem koritu pod zaselkom Mošnjaja. Les za brv, ki so ga posekali v kamnogoriških

srenjskih gozdovih, so obdelali Šparovčevi tesarji (Franc Šparovec - Benka z Lipnice, pooblaščen tesarski mojster), medtem ko je pripravil kovinske dele za brv Benkov bratranec, ključavničarski mojster Franc Šparovec, Krajčkov iz Kamne Gorice.

Vir: [Kamna Gorica na nakovalu časa](#)

Nacionalizacija 1948 in njeno izvajanje na območju Radovljice, Bleda in Bohinja.

Franc Šparovec iz Lipnice, Žaga na Lipnici, 136.131 din - 15. 4. 1949.

Vir: [Prispevki za novejšo zgodovino \(1994\)](#)

Pər Bênk, Pri Benku, gospodarju se reče Bênka, Bênkov, izvor neugotovljen. 1827 je ime zapisano kot Wenk, lastnik se je takrat pisal Fister, 1890 pa je bil lastnik Justin. Hišna št. Lipnica 3, stara hišna št. je bila 1. Danes so lastniki Božič, Šolar, Šparovec in Špik.

Vir: sl.wikibooks.org – Lipnica (avtor Miran Hladnik).

Pri Benku

Vir: foto Miran Hladnik

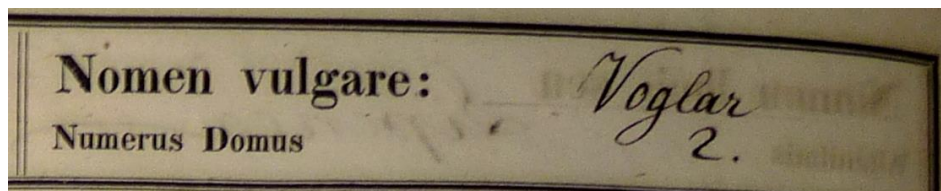

Nagrobnik Šparovčevih
Vir: foto Miran Hladnik

Voglar (SA) / Vogar (RAGOR)

Lipnica št. 2 – ni zapisa (lastnik Mickel, FK 1827), Voglar (lastnik Mikel, SA 1781-1890), Ivan Kocijančič // **Lipnica št. 6 – Pri Vogarju.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Mikel Matija (roj. 28. 1. 1831). Poroka z Vidic Barbara iz Podbrezja (roj. 1. 12. 1827 / um. 1887).

Mikel Anton (6. 6. 1857)

Mikel Barbara (roj. 27. 11. 1833)

Mikel Lovrenc (roj. 1. 8. 1844)

Vir: Status Animarum

Voglar
Vir: RAGOR (GM Kranj)

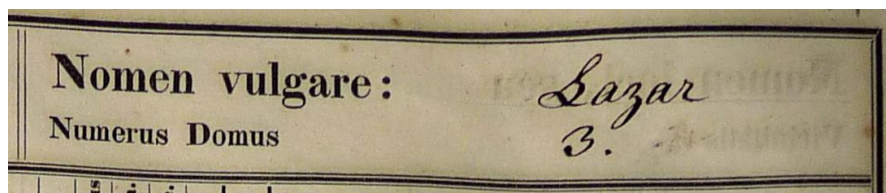

Del nagrobnika Vogarjevih iz Lipnice
Vir: Foto Miran Hladnik

Lazar (SA) / Vazar (RAGOR) / Kocijančič (RAGOR)

Lipnica št. 3 – Wassar (lastnik Novak, FK 1827), Lazar (lastnik Vidic, SA 1781-1890
// Lipnica št. 7 – Pri Vazarju / Pri Kocjančiču.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Vidic Matevž (roj. 29. 8. 1820). Prišel s Selc.

Vidic Rozalija (roj. 11. 9. 1857). Poroka z Rudolf Franc iz Krope (roj. 1880).

Vir: Kroparske družine

Kocijančič Janez (roj. 17. 12. 1824). Prišel z Otoč. Poroka z Kavčič Marija z Jamnika (roj. 31. 8. 1842). Drugič poročen z Varl Marijo iz Češnjice (roj. 4. 7. 1834 / um. 5. 8. 1877).

Kocijančič Marija (roj. 17. 9. 1862 / um. 25. 1. 1864).

Kocijančič Franc (roj. 12. 11. 1864 / um. 1917)

Kocijančič Marija (roj. 23. 5. 1866 / um. 1. 12. 1866)

Kocijančič Marijana (roj. 28. 10. 1867 / um. 22. 9. 1903? Nečitljivo)

Kocijančič Jožef (roj. 21. 3. 1869 / um. 1905)

Kocijančič Marija (roj. 6. 9. 1870 / um. 1871)

Kocijančič Agata (roj. 24. 1. 1872 / um. 25. 1. 1872)

Kocijančič Marija (roj. 29. 6. 1873 / um. 1874)

Kocijančič Neža (roj. 27. 12. 1875 / um. 4. 9. 1887)

Kocijančič Janez (roj. 20. 12. 1878 / um. 1971)

Kocijančič Boris (roj. 1909 / um. 1968)

Kocijančič Filip (roj. 17. 4. 1882 / um. 16. 7. 1884)

Vir: Status Animarum

Op.: SA navaja družino Janeza Kocijančiča najprej kot gostaško (najemniško)!

Janez Kocijančič (1878-1971) z ženo in sinom Borisom Kocijančičem (1909-1968)
Vir: arhiv rodbine Kocijančič

Boris Kocijančič (1909-1968)
Vir: arhiv rodbine Kocijančič

Boris Kocijančič (Bušeča vas, 1909–1968) je bil v volilu Ivana Kocijančiča predviden kot naslednji gospodar domačije pri Lazarju v Lipnici, vendar je zaradi bolezni umrl pred svojim očetom. Bil je pravnik, partizan in politik, večkratni minister v slovenski vladi in dolgoletni predsednik Veslaške zveze Slovenije.

Vir: Slovenska pediatrija, 2013

Pri Kocijančiču

Vir: Wikimedia Commons (arhiv družine Kocijančič)

Op.: Pred prenovo – med obema vojnama.

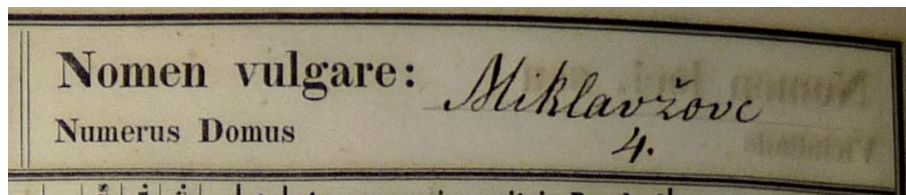
Pri Kocijančiču, 2017

Vir: Wikimedia Commons (Foto: Miran Hladnik)

Mikvavžovc (SA)

Lipnica št. 4 – Maklauschouz (lastnik Beneditschitsch, FK 1827), Mikvavžovc (lastnik Benedičič, SA 1781-1890 // [Lipnica št. 11 – Pri Mikvavžovcu.](#)

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Benedičič Janez (roj. 7. 5. 1834). Poročen z Lotrič Marijo z Jamnika (roj. 29. 1. 1841).
Benedičič Jožef (roj. 12. 3. 1861)
Benedičič Janez (roj. 11. 5. 1862)
Benedičič Marija (roj. 14. 11. 1863 / um. 16. 1. 1890)
Benedičič Rok (roj. 14. 8. 1865 / um. 26. 11. 1889)
Benedičič Marijana (roj. 23. 7. 1867)
Benedičič Katarina (roj. 21. 11. 1869)
Benedičič Franc (roj. 17. 4. 1872)
Benedičič Johana (roj. 16. 7. 1876)
Benedičič Antonija (roj. 2. 6. 1879 / um. 1883)
Benedičič Mihael (roj. 3. 9. 1882)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Miklavževčevi
Vir: Foto Miran Hladnik

Volitve NOO na Brezovici – označen Benedičič, p. d. Miklavžovc, 1944

Vir: Gorenjski glas (document oddelka NOB v muzeju v Kranju)

Op.: Na fotografiji je Lovro Benedičič (1910 – 1976)!

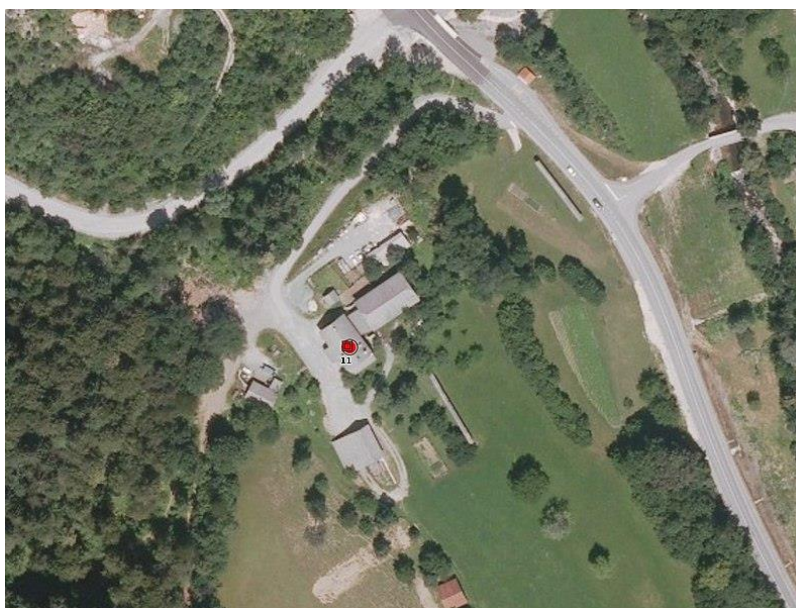

Pri Miklavžovcu, 2014

Vir: Wikimedia Commons (Foto: Miran Hladnik)

Miklavžovca, 1995
Vir: Foto Rok Gašperšič
Op.: Miklavžičeva domačija (desno spodaj)

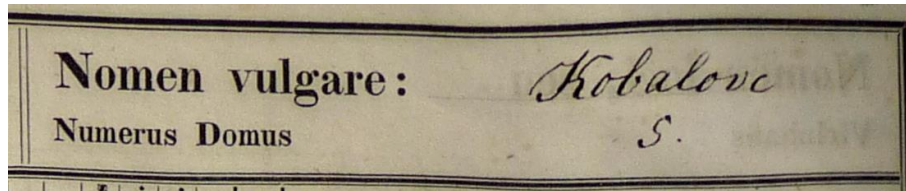

Pozicija Miklavžovca
Vir: Miran Hladnik (self-scanned)

Kobalovc (SA) / Zotlar (RAGOR)

Lipnica št. 5 – ni zapisa (lastnik Frakel, FK 1827), Kobalovc (lastnik Frakel, SA 1781-1890 // **Lipnica št. 1 – Pri Zotlar.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Frakel Neža (roj. Šolar, 30. 12. 1787 – um. 1863)

Frakel Andrej (roj. 27. 11. 1815 / um. 4. 1. 1874). Poroka z Legat Terezija z Breznice (roj. 19. 10. 1826). Drugič poročen z Kokal Elizabeto z Podbrezjij (roj. 24. 10. 1832?).

Frakel Margareta (roj. 8. 7. 1861 / um. 8. 6. 1894)

Frakel Jožef (roj. 15. 2. 1864)

Frakel Janez (roj. 29. 3. 1832 / um. 1863)

Vir: Status Animarum

V 19. stoletju so živele v Kropi tri družinske veje s priimkom Frakelj. Med njimi ni bilo nobene zveze, saj so izhajale iz različnih krajev: s Češnjice, Lipnice in Zgornje Sorice. Možili in ženili so se večinoma zunaj Kroke. v poročnih knjigah dobimo naslednje podatke:

Frakelj Peter, Lipnica. Poroka z Juvančič Barbara.

Frakelj Andrej (roj. 1822). Poroka z Gašperin Magdalena iz Mošenj.

Frakelj Pavel, vd. (roj. 1823). Poroka z Žebak Meta iz Gorič.

Vir: Kroparske družine

Nagrobnik Križnar / Jakulin
Vir: foto Miran Hladnik

Vir: Glas, 20. 4. 1976

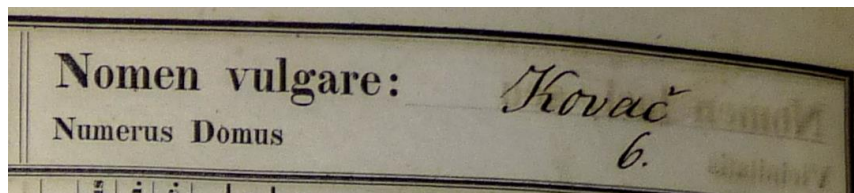

Pri Zotlarju, 2017
Vir: Wikimedia Commons (Foto: Miran Hladnik)

Kovač (SA) / Mežnar (RAGOR)

Lipnica št. 6 – ni zapisa (lastnik Serny, FK 1827), Kovač (lastnik Stroj, SA 1781-1890
// Lipnica št. 5 – Pri Mežnarju.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Nekdaj se je reklo Pər Kováč, zdaj pa se že dolgo govori Pər Méžnarjə, ker se je v to hišo preselil Mežnar s Srednje Dobreave.

Vir: RAGOR

Stroj Marija (roj. 19. 3. 1796 / um. 1864).

Stroj Mina (roj. 19. 7. 1830 / um. 1878)

Stroj Martin (roj. 11. 11. 1833 / um. 1876). Kovaški mojster. Poroka z Lotrič Helena z Jamnika (roj. 22. 4. 1839 / um. 1866). Ponovno poroka z Balantič Helena z Brega (roj. 10. 4. 1837 / um. 2. 3. 1917)

Stroj Marija (roj. 2. 9. 1866 / um. 1866).

Stroj Alojz (roj. 15. 6. 1868). Spiritual v ljubljanskem semenišču.
Stroj Franc (roj. 29. 1. 1870 / um. 1. 3. 1924). Mlinar v Gorjah.
Stroj Mihael (roj. 1. 10. 1871 / um. 19. 6. 1957). Umrl v Lipnici.
Stroj Valentin (roj. 20. 2. 1874). Postajenačelnik južne žel. v Borovnici.
Stroj Elizabeta (roj. 15. 11. 1876)
Stroj Neža (roj. 25. 12. 1837)

Vir: Status Animarum

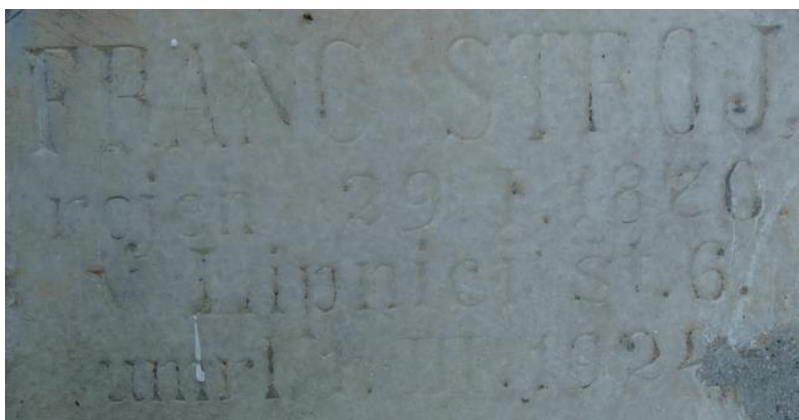
Umrla je 2. t. m. v Lipnici, v župniji Dobrava pri Kropi, Helena Stroj, rojena Balantič, mati spirituala v ljubljanskem semenišču, Alojzija Stroj in postajenačelnika južne železnice v Borovnici, nadrevidenta Valentina Stroj. Naše najiskrenejše sožalje.

Vir: Slovenec, 3. 3. 1917

Zahvala ob smrti Helene Balantič, 1917

Vir: Slovenec, 5. 3. 1917

Nagrobna plošča – Franc Stroj

Vir: dLib

Lipnica, 15. 6. 1868 – Ljubljana, 18. 6. 1957. Prelat, organizator, nabožni pisec, duhovnik. Rojen je bil v Lipnici pri Kovaču kočarju Martinu in Heleni, rojeni Balantič. ...

Vir: Dobravski kdo je kdo

Nagrobnik Koseljevih

Vir: foto Miran Hladnik (detajl)

Peljali smo skozi Podnart in v Lipnici pri Kovaču zavili navzgor na Dobravo.

Vir: Monografija vasi Mišače

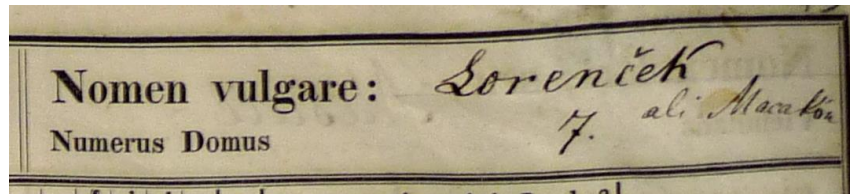
Pri Mežnarju, 2017

Vir: Wikimedia Commons (Foto: Miran Hladnik)

Lorenček (SA) / Macakon (SA) / Rok (RAGOR)

Lipnica št. 7 – Pri Lorenčku (lastnik Pesjak Lovrenc, ok. 1850-1873). // **Lipnica št. 2 – Pri Roku.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Pesjak Lovrenc (roj. 10. 8. 1825 / um. 1873). Poroka z Rotar Polono iz Gorič (roj. 10. 2. 1827).

Pesjak Marija (roj. 29. 3. 1858)

Pesjak Frančiška (roj. 10. 10. 1879)

Pesjak Franc (roj. 14. 10. 1859)

Pesjak Janez (roj. 4. 6. 1864). Leta 1889 poroka z Dolžan Gertrudo iz Kovorja (roj. 11. 3. 1869).

Pesjak Janez (roj. 22. 2. 1890)

Pesjak Andrej (roj. 25. 11. 1866 / um. 1867)

Pesjak Andrej (roj. 30. 10. 1869)

Pesjak Jožef (roj. 30. 10. 1869)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Debeljakovi (p. d. pri Roku), 2015
Vir: foto Miran Hladnik

Nekoč h. št. Lipnica 7, tudi Macakón. 1862 se je gospodar pisal Pesjak. Katera hiša je bila to, se ne ve. Lahko je bila to hiša, kjer se danes reče pri Roku.

Vir: sl.wikibooks.org – Lipnica (avtor Miran Hladnik).

**Poroka pri Macakonu, ok. 1953
Vir: arhiv Janke Balantič Ulčar**

**Pri Roku, 2017
Vir: Wikimedia Commons (Foto: Miran Hladnik)**

Kreda / Pirc

Lipnica št. 8 – Kredarca (lastnik Kredar, ok. 1850, lastnik Pirc Franc, 1865-1891 / lastnik Pirc Simon, 1891-1908 / lastnica Pirc Marija, 1908-1930 / lastnik Pirc Vinko,

1930-1948) // Lipnica št. 8 – TULIP Lipnica (1948-1956), Iskra Mehanizmi Lipnica (od 1956).

Nacionalizacija 1948 in njeno izvajanje na območju Radovljice, Bleda in Bohinja.

Vinko Pirc iz Lipnice, Kovinsko podjetje na Lipnici, 446.978 din.

Vir: Prispевki za novejšo zgodovino (1994)

Gospodarji in gospodarice na domačiji Lipnica št. 8

Pred 1865 Kredar, železar iz Kamne gorice

1865 do 1891 Franc Pirc (1806-1878) in sinovi, uvedba proizvodnje žice in žičnikov

1891 do 1897 Simon Pirc (1833-1897) in žena Jožefa Pirc (1837-1913), delno Marija Pirc (1862-1937)

1897-1908 Simon Pirc, delno mati Jožefa Pirc (1837-1913) in sestra Marija Pirc (1862-1937)

1908-1930 Marija Pirc (1862-1937)

1930-1948 Vinko Pirc (1906-1983); lastnik vsega 18 let

1948-1995 nacionalizirano, v družbeni lasti (Plamen Kropa, Tovarna ur TULIP, Iskra Mehanizmi). V letih 1948-1956 je bil Vinko Pirc (1906-1983) zaposlen kot obratovodja v podjetjih v Lipnici št. 8

1995-2000 denacionalizacija; delno v korist dedičev Vinka Pirca (1906-1983) - vdove Slavke in otrok Simona, Desanke, Nikolaja in Igorja

Do 2000 dediči odprodajo ostanke denacionalizirane lastnine v Lipnici št. 8 in delnice Iskre Mehanizmi.

Pirci so bili železarji, ki so nekaj rodov živeli v Kropi. Prvi znani je bil Jakob Pirc, omenjen 1780 ali 1784. Imel je 3 otroke, med katerimi se je Jurij Pirc 1798 poročil z Marijo Mertl. Imela sta 5 otrok. Med njimi je bil Franc Pirc (1806-1878), ki se je 1829 poročil z Barbaro Šolar in imel z njo 6 otrok.

Sredi 19. stoletja je stala v Lipnici št. 8 fužinica, po lastniku železarju Kredarju iz Kamne gorice imenovana Kredarica (slika 1). V njej so pod kladivom, ki ga je gnala voda, predelovali železo, pridobljeno v kroparskih plavžih, v tako imenovane »cajne« - železne palice, iz katerih so potem kovači kovali žeblje in druge izdelke.

Leta 1865 je Franc Pirc (1806-1878) kupil Kredarico in ustanovil podjetje Franc Pirc in sinovi, »Novo tovarno drata in mašinskih žebeljev v Kropi na Gorenjskem«. V njej so sprva nadaljevali proizvodnjo cajnov. Razlog za prenos proizvodnje iz rodne Kroke v Lipnico je bil tudi v tamkajšnji razpoložljivosti vodne energije, potrebne za pogon strojev za vlečenje žice in proizvodnjo žičnikov. Oba postopka sta bila energijsko zahtevnejša od tradicionalnega kovanja železovih izdelkov. Potrebno energijo je zagotavljal potok Lipniščica, ki je bil pregrajen z jezom blizu sedanje šole v Lipnici, in od njega speljana voda do vodnih koles v obratu na številki 8.

Po petih letih, leta 1870, so si Pirčevi sami zgradili preprosto napravo za vlečenje žice in čez dve naslednji leti kupili prvi stroj za izdelovanje žičnikov, to je žebeljev iz vlečene žice. Zatem so po tem vzorcu izdelali drugi tak stroj in leta 1875 dokupili še tri enake stroje.

Leta 1878 je Franc umrl, in 1891 je prevzel vodstvo tovarne eden izmed njegovih sinov,

deležnik Simon Pirc (1833-1897). Odtlej se je podjetje imenovalo »Simon Pirc, tovarna žičnikov in žice, Kropa«. Simon se je poročil 1861 z Jožefo Ažman in imel z njo 6 otrok. Izmed njih je dedoval obrat v Lipnici sin Simon Pirc (1880-1908), ki se je poročil z Uršulo Blaznik in imel z njo 4 otroke, Simona, Marico, Vinka in Bronislavo. Sin Simon je umrl kot dete, in zatem tudi oče Simon sam, star komaj 28 let. Tako je pozneje podedoval domačijo v Lipnici sin Vinko Pirc (1906-1983).

Od 1891 so podjetje počasi izpopolnjevali, stroje so zamenjevali s sodobnejšimi, zidali so nove obrate in skladišča. Leta 1909 so zgradili novo tovarniško poslopje. Leta 1930, ko je vodstvo prevzel Vinko Pirc, je tovarna že obratovala z vodno močjo 25 KS in zaposlovala 10 do 15 delavcev, izključno domačinov. Razpolagala je z napravami za kemično čiščenje valjane žice, vlečenje, žganje in galvanizacijo žice in za izdelovanje vsakovrstnih žičnikov. Proizvodnja je bila do 20 vagonov izdelkov letno.

Do Vinkove polnoletnosti je tovarno vodila Marija Pirc (»Teta«) (1862-1937), Vinko Pirc (1906-1983) je pa prevzel lastništvo in vodenje leta 1930. Vinko se je 1931 poročil s sosedo učiteljico Slavko Kocijančič in imel z njo 4 otroke, Simona (1932), Desanko (1933), Nikolaja (1941) in Igorja (1946). Pozneje je Simon postal geolog in zaslužni profesor Univerze v Ljubljani, Desanka pravnica in sodnica, Nikolaj mornariški oficir in prosvetni delavec, Igor pa ekonomist in filatelistični funkcionar.

Strokovna izobrazba, ki si jo je Vinko pridobil v trgovski šoli v Ljubljani, tovarniške izkušnje in strokovna razgledanost, ki jo je dopolnjeval s potovanji na sejme mehanizacije, so mu omogočili, da je v kratkem desetletju izrazilo posodobil proizvodne zmogljivosti tovarne, imenovane zdaj »Žičniki, Vinko Pirc, preje Simon Pirc, Lipnica«. Uvedel je nove postopke cinkanja žice in žičnikov, galvanizacije in proizvodnjo različnih izdelkov iz vlečene svetle, žgane in galvanizirane žice. Povečani asortiment izdelkov in razširitev proizvodnje na več kakor 40 vagonov izdelkov letno hkrati z odličnimi poslovnimi rezultati so mu zagotovili znatno povečanje prihodka. Vinko je uredil boljšo izrabo vodne energije s tem, da je vodna kolesa nadomestil s sodobno Peltonovo turbino, ki je gnala tudi lastno elektrarno. Transport je posodobil z nakupom avtomobilov. Podrl je večino starih zgradb in postavil poleg novih tovarniških in poslovnih prostorov še velik stanovanjski objekt. Uredil je vodno zajetje in napeljal vodovod.

Vinko Pirc je imel srce za delavca, slovel je po tem, da so bile mezde zaposlenih v njegovi tovarni poleg tistih v Kranjski industrijski družbi na Jesenicah med najvišjimi na Gorenjskem.

Razvoj je ustavila druga svetovna vojna. Proizvodnja se je močno omejila, zlasti po začetku 1944, ko je Vinko odšel v partizane. Tedaj je do konca vojne vodila podjetje soproga Slavka.

Po osvoboditvi je obratovala tovarna žičnikov kot privatno podjetje le še do leta 1948, ko je prešla z nacionalizacijo v državno last. / Tovarno so sprva pridružili ob enakem profilu proizvodnje kroparskemu »Plamenu«, nato pa so stroje preselili v tovarno žičnikov v Lescah. V Lipnici so začeli izdelovati stenske ure v podjetju, imenovanem Tulip (Tovarna ur Lipnica), najprej s predelavo nemške reparacijske vojaške opreme v urne mehanizme. Tedanje Tulipove stenske ure je še dandanes najti po državah nekdanje Jugoslavije. Vinko Pirc je tovarno vodil do leta 1956, ko se je upokojil. Tedaj je tovarna prešla kot Iskra Mehanizmi v last kranjske Iskre. Tovarna Iskra Mehanizmi se je v 60 letih obstoja zelo razvila in dogradila, tako da ima zdaj nad 600 zaposlenih. Profil

proizvodnje, namenjene skoraj izključno izvozu, je usmerjen v najsodobnejšo elektroniko in fino mehaniko.

Vinko Pirc je po upokojitvi delal še vrsto let v pokrajinskem muzeju v Kranju. Umrli je v Ljubljani leta 1983. Ni dočkal denacionalizacije, ki je bila odmerjena upravičencem, to je dedičem – vdovi in otrokom. Delno tudi v delnicah Iskre Mehanizmi, ki so jih dediči začetek tisočletja podjetju odprodali. S tem se je po 135 letih končala vloga družine Pirc v lipniški industriji na hišnem naslovu Lipnica št. 8. m

Vir: napisal Simon Pirc

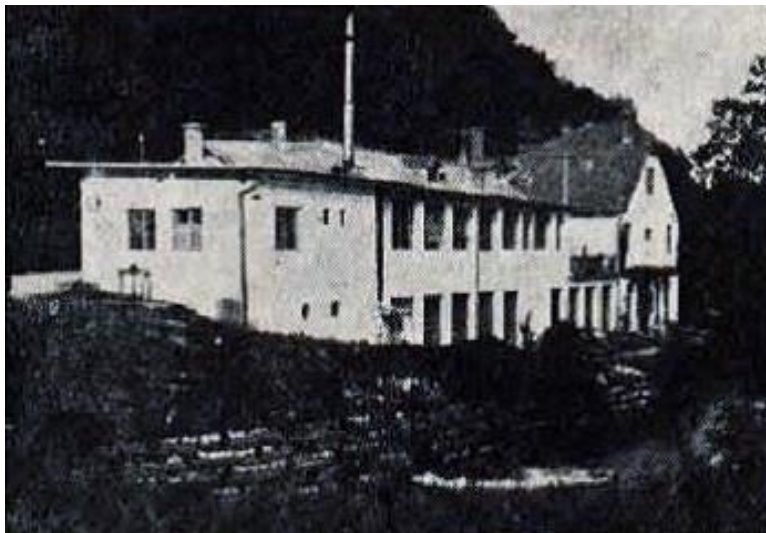

Pri Pircu, pred 1914
Vir: arhiv družine Pirc

Pirčevi, ok. 1930
Vir: arhiv družine Pirc

Op.: Od leve: žena Slavka, gospodar Vinko, teta Micka in sestra Bronislava.

TULIP Lipnica – Tovarna ur Lipnica (pri Kropi)

Vir: Glas Gorenjske, 29. 6. 1956

TULIP Lipnica bo 1. 7. 1956 priključen Iskri Kranj.

Nov obrat Iskre v Lipnici, 1961

Vir: Foto kino klub Alpa Radovljica

O Lipnici pri Kropi pišemo še v mapah:

Ljudska šola Dobrava (OŠ Staneta Žagarja v Lipnici)
Gradnja na desnem bregu 1945-60
Gradnja na desnem bregu 1960-75
Gradnja na desnem bregu 1975-90

Radovljiški urbar 1489:

Leibnitzer Alben – Lipniška planina
in der Leibnitz – Spodnja Lipnica
Leibnitz – omenja potok

Vir: Slovenska historična topografija (zrc.sazu)

Op.: Ni omembe kraja Lipnica pri Kropi!

Poimenovanj za poklice in dejavnosti (npr. Pri Zotlarju – na domačiji so se ukvarjali s sedlarstvom).

Vir: RAGOR – Kako se pri vas reče (Gorje)

Vse, vse je važno! Vidite, takle »podfutran komat« potrebuje »bognarjevo«, kovačevo in »zotlarjevo« roko. Da ne veste, kaj je »bognar« in kaj »zotlar?«, se ob našem vprašanju začudi Tilen. »Bognar ie kolar, zotlar pa sedlar, kovač je kovač. In vsi trije morajo biti, Če hočeš, da bo komat res dober«.

Vir: Gorenjski glas, 5. 1. 1990 (stare obrti na Gorenjskem)

Ogljarne: ... Mulej Jožef, Lipnica pri Kropi.

Vir: Seznam industrijskih podjetij (sistory.si), ni datuma

voglár -ja m (á) etn. fant, prijatelj, ki se nepovabljen udeleži svatbe: pred hišo so se zbrali voglarji voglár, -rja, m. 1) = 1. oglar, der Schmarotzer (bei Hochzeiten und dgl.), Št.-Cig., Jan.; — 2) der Herumstreicher, der Nachtschwärmer, M., C., ZgD.

logár -ja m (á) nižji gozdarski uslužbenec: prišli so sekači v spremstvu logarja lōgar, -rja, m. der Waldhüter; višji l., der Waldmeister, Cig., Jan.

lâzar, -rja, m. 1) der Bewohner eines Gereutes, Cig., C.; od hribovskega selišča do samotnega lazarja, Zv.; — 2) der Roder, Cig. lázar2 -ja m (â) kdor živi v lazu: domačija samotnega lazarja

